

תת"ע 13096/06 - מואסי רباب נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13096-06-17 מדינת ישראל ני' מואסי רباب
תיק חיזוני: 11210158124

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת מואסי רباب
ע"י ב"כ עו"ד רוני א. נוג'ידאת
נגד מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד אולגה שץ - שלוחת תביעות
משיבה תעבורה חדרה
החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבוקשת ביום 1.11.17.

בנוגד המבוקשת הוגש ביום 27.6.17 כתוב אישום המחייב לה עבירה של נהיגה בנסיבות מפוזצת, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה.

הזמןה לדין נמסרה לה עם מסירת הדוח, ושבית הקרה נקבעה ליום 1.11.17, אך המבוקשת לא התיצבה לדין, ונשפטה בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי.

בבקשה מיום 16.10.18 טען ב"כ המבוקשת, כי "הADB מבקשת תטען כי לא ידעה ולא קיבלה שם זימון כלשהו אודוט הדין הנ"ל לאחרת הייתה מתיצהבת לדין" (סעיף 2 לבקשתה), וכי נודע לה אודוט הדין וגורר הדין בצורה אקראית עת קיבלה עיקול על משוכرتה, וכי "לADB טענות כבדות משקל כנגד האישום עצמו, וסביריה גבויים מאוד" (סעיף 5 לבקשתה) ואי קבלת הבקשה תגרום לעוול נוראי. על כן התבקש לקבל את הבקשה בחובב, או לחילופין לבטל את תוספת הפיגורים ולהעמיד את הקנס על הקרן ולהורות על ביטול העיקול. (סעיף 7 לבקשתה). לבקשתה לא צורף תצהיר מטעם המבוקשת.

גם לדין בבקשתה שהתקיים בפני ביום 26.2.19 לא התיצבה המבוקשת, וב"כ המבוקשת טען, כי אכן המבוקשת קיבלה את הזמןה ביד, אך היא איבדה את הזמןה, ובנסיבות בית המשפט אמרו לה כי לא נפתח תיק בבית המשפט, וכי ישלווה לה הזמןה מבית המשפט, אך היא לא קיבלה זימון מבית המשפט (עמוד 1 שורות 9-13, ושורות 20-21 לפורתוקול הדין). כן טען, כי המבוקשת טוענת שהיא לא נסעה בנסיבות שמיוחסת לה, ושומרת את הזכות לניהל הוכחות (עמוד 1 שורות 14-15). עוד טען, כי "רישון הנהיגה נחוץ לנאשמת והוא נלחם על כל נקודה שתרשם לחובתה" (עמוד 1 שורות 15-16), וכי הקנס שולם.

המשיבה התנגדה לבקשתה וטענה, כי מדובר בדוח הכלול מועד דין שנמסר לנאשמת ביד במועד ביצוע העבירה, והיא

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - או © verdicts.co.il

חתומה על אישור המסירה; כי הטענות שנטענו בדיון לא נטענו בבקשתה, ואין מגבות באסמכתא כלשהי או בתצהיר, אף עומדות בסתרה למועד פתיחת התקיק בבית המשפט ביוני 2017; וכי אין בבקשתה או בטיעונים שנטענו בדיון הצדקה לביטול פסק הדיון.

על פי סעיף 0(13) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט "ערר לבקשתה לביטול פסק דין שנייה בהיעדר המבוקש" אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התיציבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים וشكלה את מכלול הנסיבות, איןני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

באשר לעילת הביטול שעוניינה סיבה מוצדקת לאי התיציבות

המבקשת לא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיציבותה בדיון.

"הפטיקה הנוגגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין מושם "סיבה מוצדקת" על המבוקש לעבור משוכה גבואה מאד. כך, למשל, טענות כגון: אי התיציבות בדיון מושם שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון בדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; וכן מכך הרפואית של ב"כ המבוקש, מבלי שהתבקשה דוחיה של הדיון מראש - לא נמצאו כיסיות מוצדקות לביטול." רע"פ 19/11 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בובנו, 27.05.2018)

בענייננו, הטענה כי המבקשת לא זומנה בדיון שהתקיים בעניינה ביום 17.11.17 משוללת כל יסוד. הזימון לדיון נמסר בדף עם מסירת הדוח במעמד ביצוע העבירה, והמבקשת אף אישרה קבלת הודעה בחתימתה על אישור המסירה ביום 16.4.7.16, כעולה מהזמנה לדיון וכתב אישום. לא היה צורך בכל זימון נוספת וושומה היה על המבקשת להתייצב לאוותה בדיון. אין גם מקום לקבל את טענות ב"כ המבקשת כי בנסיבות בית המשפט מסרו למבקשת כי ישלח לה זימון מבית המשפט, שעה שטענות אלה לא נטענו בבקשתה, ולא גבו בראיה כלשהי, ואף לא בתצהיר. קיימת אינדיקציה ברורה לדייעת המבקשת אודות הדיון בו נשפטה בהיעדרה, וזאת נוכח חתימתה על אישור המסירה בטופס 'זמן' לדיון וכותב אישום, הכול את תאריך הדיון בו נשפטה המבקשת בהיעדרה.ברי אם כן, כי המבקשת ידעת אודות מועד הדיון. משנמסר מועד הדיון לבקשתה היה עליה להתייצב לדיון או לחילופין להגיש בקשה מתאימה מבעוד מועד לדוחית מועד הדיון. משאלו פנוי הדברים, לא שוכנעתי כי הייתה הצדקה להיעדרה של המבקשת מן הדיון שהתקיים בבית משפט.

באשר לעילת הביטול שעוניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שנייה בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלאה בתשתיית ראייתית בעלת משקל המצביע על פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474 **ואל גולדברג**).

כאמור בראעפ 8427/17 **מ"י נ' סאלם**, יש להצביע על שיקולים כבדי משקל שיש בהם פוטנציאלי ממשי לשינוי התוצאה על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיוות דין.

על פי הפסיקה, אין די בהערכת העבירה בכך כי הקיימים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מוביל להנחת תשתיית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, בכלל, לבטלוו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טעنتهו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנה סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, אין בבקשת כל נימוק המצביע כי עשוי להיגרם לבקשת עיוות דין, ולא פורטו נימוקים כלשהם המצביעים על פוטנציאל ממש לשינוי התוצאה, למעט הטענה בעילמא כי "لمבקשת טענות כבדות משקל כנגד האישום עצמו וסיכון גבויים מאוד" (סעיף 5 לבקשתה).

מדובר ב"כ המבקשת דין נראת, כי הסיבה האמיתית להגשת הבקשה לביטול פסק דין נובעת מהעובדת, שהמבקשת צברה נקודות במשרד הרישוי "והיא נלחמת על כל נקודה שתירשם לחובתה" (עמוד 1 שורה 16 לפירוטוקול הדיון), דהיינו: "מדובר בשיקול של תועלת ולא בשיקול של עיוות דין". (המ"ש (מחוזי חיפה) 15-11-15 ססנה קויפמן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.12.2015)).

בכל נסיבות אלה, הבקשה נדחתת.

ניתנה היום, כ"ב אדר א' תשע"ט, 27 פברואר 2019, בהעדר
הצדדים.